

Monopoly

- 'Jij bent aan de beurt.' Eekhoorn Bram gooit met de dobbelsteen.
 'Maar ik heb geen rooie cent meer. Ik ben blut. Dat komt doordat jij al je huisjes op de dure straten hebt gezet.' Das Dirk kijkt chagrijnig voor zich uit. Hij heeft geen zin meer in dit stomme spel. Zijn vriend
- 5 Bram wint altijd.
 'Toe nou joh, het is juist zo leuk.' Bram trippelt van zijn ene poot op zijn andere. Zijn oranje staart zwiept heen en weer. Als Dirk opstaat, danst hij een rondje om hem heen.
 'Kun je niet tegen je verlies?' Bram geeft Dirk een plagerige stomp op zijn schouder. Nog één. Dirk gromt en gaat zitten. Hij laat zijn kop hangen en slaat zijn voorpoten over elkaar. Nee. Nee. Nee. Bram moet niet denken dat hij de beste is. Met een zwiep veegt Dirk alle huisjes en pionnen van het bord.
- 10
 'Zo. Nu hebben we allebei niet gewonnen.' Dirk gniffelt. De grond ligt bezaaid met rode huisjes en een paar blauwe. Bram kijkt hem beteuterd aan.
 'Wat doe je nou?' Bram pakt de huisjes één voor één op. Zijn ogen beginnen te prikken, maar hij houdt zich groot. 'Wat kinderachtig, Dirk.'
- 15
 Dirk loopt met opgeheven hoofd weg. Hij kijkt nog even over zijn schouder om te kijken of Bram zijn lesje heeft geleerd. Hij ziet Bram met een poot in zijn vochtige ogen wrijven, terwijl hij de huisjes opraaft. Met een grijns op zijn gezicht loopt hij naar huis.
- 20
 's Avonds bij het avondeten heeft Dirk geen honger. Er zit iets in zijn maag, wat in de weg zit. Normaal als hij de hele dag in het bos speelt, heeft hij honger als een paard. Maar vanavond niet. Steeds ziet hij het beeld van Bram voor zich, met de tranen in zijn ogen. Het gevoel van macht is weg. Met een zwaar gevoel in zijn hoofd
- 25
 gaat Bram in bed liggen. Hij kan de slaap niet vatten. Dan krijgt hij een goed idee. Hij springt zijn bed uit, knipt het bedlampje aan en
- 30 pakt zijn tekenboek. Hij tekent een groot hart en kleurt dat

>> naar volgende bladzijde

35 helemaal in. Daaronder schrijft hij: 'Sorry Bram'. Hij scheurt de tekening uit, rolt hem op en bindt er een mooi lintje om. Morgen gaat hij deze tekening direct brengen. Opgelucht laat hij zich op bed vallen. Ik heb toch wel honger, denkt hij.

Auteur: Diana Jonkman